

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce: **FRYGESTA, a. s.,** se sídlem 1. máje 741, Frýdek-Místek, zastoupená Mgr. Jiřím Kabuďou, advokátem se sídlem 1. Máje 741, Frýdek-Místek, proti žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Opavě**, Praskova 194/11, Opava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 9. 2010, č. j. ZKI-O-71/339/2010-31, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 31. 5. 2012, č. j. 22 A 188/2010 - 28,

takto:

Rozsudek Krajského soudu v Ostravě 31. 5. 2012, č. j. 22 A 188/2010 - 28, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

Včas podanou kasační stížností žalovaný (dále také jen „stěžovatel“) napadl rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 31. 5. 2012, č. j. 22 A 188/2010 – 28 (dále jen „napadený rozsudek“), jímž krajský soud zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 9. 2010, č. j. ZKI-O-71/339/2010 – 31 (dále jen „napadené rozhodnutí“). Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Moravskoslezský kraj, katastrálního pracoviště Frýdek-Místek (dále jen „prvostupňový orgán“) ze dne 30. 6. 2010, č. j. OR-361/2007-802-24 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým byla zamítnuta námitka žalobce proti obsahu obnoveného katastrálního operátu v katastrálním území Staré Město u Frýdku-Místku. Konkrétně se jednalo o výměru pozemku parc. č. 7307/3, která byla v obnoveném operátu snížena z dosavadních 9.089 m^2 na 7.316 m^2 a proti výměře pozemku parc. č. 7320/16 v obnoveném operátu zvětšené z dosavadních 13.460 m^2 na 14.063 m^2, vše zapsáno na listu vlastnictví č. 521 k. ú. Staré Město u Frýdku Místku.

Napadeným rozhodnutím stěžovatel rozhodoval ve věci poté, co jeho předchozí rozhodnutí ve věci ze dne 19. 10. 2007, č. j. ZKI-O-93/344/2007/31 bylo rozsudkem krajského soudu ze dne 27. 11. 2008, sp. zn. 22 Ca 423/2007 zrušeno a vráceno k dalšímu řízení. Na základě toho stěžovatel zrušil původní prvostupňové rozhodnutí ze dne 30. 7. 2007, č. j. OR-361/2007-802, a vrátil věc prvostupňovému orgánu k dalšímu projednání, přičemž ho zavázal k provedení nového dokazování.

Novým **prvostupňovým rozhodnutím** prvostupňový orgán námitku žalobce opětovně zamítl a potvrdil, že v k. ú. Staré Město u Frýdku-Místku bude parcela č. 7307/3 evidována podle výsledku obnovy katastrálního operátu s výměrou 7.316 m^2 a parcela č. 7320/16 bude evidována podle výsledků obnovy katastrálního operátu s výměrou 14.181 m^2.

V odůvodnění prvostupňový orgán uvedl, že v roce 1991 došlo k zaměření areálu závodu ve vlastnictví právního předchůdce dnešního vlastníka. Byl vyhotoven geometrický plán z října 1991, č. zakázky 174-160/91, a následně i geometrický plán ze dne 15. 12. 1991, č. zakázky 174-160A/91. V roce 1992 došlo položkami výkazu změn 99, 100/1992 k zápisu geometrického plánu zakázky č. 174-160/91. Tím byla mj. zapsána do evidence nemovitostí i parcela č. 7320/16 s výměrou 60.585 m^2. Ve výkazu změn došlo současně i k zápisu geometrického plánu zakázky č. 174-160A/91, ale pouze zápis nové výměry parc. č. 7320/16, a to údaj 59.850 m^2, přičemž všechny ostatní parcely z ní vznikající (7320/58, 7320/59, 7320/60 a 7320/61) již touto položkou zapsány nebyly. Tak došlo pouze k částečnému zápisu geometrického plánu zakázky č. 174-160A/91. Tím došlo k tomu, že výše označené nově vzniklé parcely nebyly evidovány v operátu evidence a posléze ani v katastru nemovitostí a došlo k chybnému odečtení součtu výměr těchto parcel od parc. č. 7320/16. Novým geometrickým plánem zakázky č. 176-302/91 došlo k novému, geometricky a polohově zcela odlišnému zaměření parcely č. 7320/58 a parcely č. 7320/59. Tento geometrický plán byl doložen spolu s dohodou o vydání věci k zápisu do evidence nemovitostí položkou výkazu změn 88/92. Z uvedených důvodů byla výměra parcely č. 7320/16 chybně evidována v operátu katastru nemovitostí. Při obnově katastrálního operátu přepracováním (digitalizací souboru geodetických informací katastru nemovitostí) v k. ú. Staré Město u Frýdku-Místku s vyhlášením platnosti obnoveného operátu ke dni 4. 6. 2007 byl využit v rámci doplnění platných změn geometrický plán zakázky č. 174-160/91, v němž byla hranice parc. č. 7320/16 vyjádřena číselně v souřadnicích lomových bodů (S-JTSK) parcely z grafického počítačového souboru při obnově katastrálního operátu a výměra tohoto pozemku určená ze souřadnic lomových bodů parcely z grafického počítačového souboru při obnově katastrálního operátu již byla určena správně.

Stran parcely č. 7307/3 (ostatní komunikace), která vznikla na základě geometrického plánu zakázky č. 024 923-322 ze dne 9. 11. 1984 (záznam podrobného měření 105 – ZPMZ 105), jsou v měřické dokumentaci katastrálního úřadu založeny dva téměř shodné geometrické plány, přičemž při bližším šetření bylo zjištěno, že se skutečně jedná o dva geometrické plány, které uvádějí rozdílnou šířku komunikace 13,5 m s uvedenou výměrou 6.997 m^2, druhý geometrický plán zobrazuje šířku komunikace 17 m s evidovanou výměrou téže parcely 8.940 m^2. Po vynesení souřadnic podrobných bodů

v místním systému se prokázalo, že tato dochovaná měřická dokumentace odpovídá geometrickému plánu se šířkou komunikace 13,5 m a výměrou parc. č. 7307/3. K širšímu rozměru komunikace není v operátu katastru nemovitostí založena žádná měřická dokumentace ani seznam souřadnic. Při obnově katastrálního operátu byla proto parcela č. 7307/3 v katastrální mapě zobrazena s využitím dochované měřické dokumentace. Zápis geometrického plánu zakázky č. 02 4 923-322 byl do operátu evidence nemovitostí proveden položkami výkazu změn 9, 10, 11, 12/1985. Ze sbírky listin těchto položek je zřejmé, že výkup nemovitostí pro stavbu komunikace byl proveden podle tohoto geometrického plánu, kde vykupované díly parcel odpovídají geometrickému plánu s větší šířkou komunikace. Prvostupňový orgán dospěl k přesvědčení, že z opravy šířky trvalého záboru v rozhodnutí č. j. ÚP16776/1187-8/E-328/1 a ÚR č. 177 ze dne 25. 9. 1984, k dokreslovaným změnám v zákresové části geometrického plánu, k absenci měřické dokumentace či seznamu souřadnic pro komunikaci na parc. č. 7307/3 v šířce 17 m lze pouze soudit, že ke skutečnému zaměření záboru v šířce 17 m nikdy nedošlo a geometrický plán pro komunikaci v této šířce byl pouze uměle vyhotoven bez zaměření. Proto prvostupňový orgán provedl dne 25. 3. 2010 kontrolní zaměření skutečného stavu komunikace za účasti zástupce žalobce. Z výsledku zaměření i ověření podle ortofotomapy vyplynulo, že kromě dvou malých úseků, kde přilehlý chodník (součást komunikace) zasahuje do vedlejší parc. č. 7433/1, odpovídá skutečný stav komunikace na parc. č. 7307/3 zobrazení této parcely v katastrální mapě. Hranice terénních úprav a dalších prvků, které odvolatel požaduje zahrnout do zákresu komunikace na parc. č. 7307/3, není možné ani v terénu skutečně zjistit. K podkladům ze stavebního řízení o povolení stavby předmětné komunikace (příčný profil) prvostupňový orgán uvedl, že jsou pro katastr nemovitostí nepoužitelné, neboť nemají charakter měřické dokumentace. S odkazem na § 60, § 63 odst. 6 vyhlášky č. 26/2007 Sb. prvostupňový orgán uzavřel, že výměra parcely č. 7307/3 určená v rámci obnovy katastrálního operátu činí 7.316 m^2.

V odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí žalobce vznesl námitky pouze proti určení výměry pozemku parc. č. 7307/3 v k. ú. Staré Město u Frýdku-Místku, na němž vede příjezdová komunikace do areálu podniku.

V odůvodnění **napadeného rozhodnutí** stěžovatel uvedl, že podkladem pro vyhotovení obnoveného operátu k. ú. Staré Město u Frýdku-Místku byly katastrální mapa v měřítku 1:2000, mapa bývalého pozemkového katastru vyhotovená podle tzv. Instrukce A a měřické podklady (měřické náčrty podle Instrukce A, geometrické plány a záznamy podrobného měření změn). K námitce odvolatele ohledně nesouladu ve výměře parc. č. 7307/3 v obnoveném operátu k. ú. Staré Město u Frýdku–Místku stěžovatel uvedl, že pozemky se podle ustanovení § 2 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona evidují v podobě parcel, které jsou geometricky a polohově určeny, zobrazeny v katastrální mapě a označeny parcelním číslem. Výměra parcely je vyjádření plošného obsahu průmětu pozemku do zobrazovací roviny a její velikost vyplývá z geometrického určení pozemku a zaokrouhluje se na celé čtvereční metry. Výměra parcely je evidována s přesností danou metodami, kterými byla zjištěna. Jejím zpřesněním nejsou dotčeny právní vztahy k nemovitostem. Výměra nepatří mezi závazné údaje pro právní úkony týkající se nemovitostí vedených v katastru. Závazným údajem je podle § 20 katastrálního zákona mimo jiné geometrické určení nemovitosti, tj. v případě pozemku určení tvaru a rozměru pozemku vymezeného jeho hranicemi v zobrazovací rovině. Závazným údajem v případě

pozemku parc. č. 7307/3 je tedy měřická dokumentace založená v záznamu podrobného měření změn č. 105 pro k. ú. Staré Město u Frýdku-Místku. Do obnoveného operátu byl pozemek parc. č. 7307/3 doplněn s využitím dochované měřické dokumentace (ZPMZ) č. 105 část hranice tohoto pozemku, která je současně hranicí katastrálního území, a to mezi k. ú. Staré Město u Frýdku–Místku a k. ú. Baška, kde byla katastrální mapa převedena na digitální katastrální mapu s platností již od 28. 11. 2003, byla převzata podle výsledků obnovy operátu k. ú. Baška v roce 1989. Výměra je údaj odvozený z geometrického určení pozemku a je evidována s přesností danou metodami, kterými byla zjištěna, přičemž jejím zpřesněním nejsou dotčeny právní vztahy k pozemku. Podle právní úpravy platné ke dni vyhlášení platnosti digitální katastrální mapy, tj. ke dni 4. 6. 2007, se do katastrálního operátu obnoveného přepracováním zavedla výměra (7.316 m^2) parc. č. 7307/3 vypočtená ze souřadnic grafického počítačového souboru podle § 63 odst. 6 katastrálního zákona. Stěžovatel shrnul výsledky nového projednání věci prvostupňovým správním orgánem, který zjistil, že v ZPMZ č. 105 jsou založeny dva geometrické plány č. 024 923-322 ze dne 9. 11. 1984 na zaměření příjezdové komunikace pro OSP se stejným grafickým zobrazením, ale s různou šířkou komunikace, a tedy i s rozdílným vyčíslením dílů parcel různých vlastníků, které byly předmětem kupních a hospodářských smluv realizovaných tehdejším Okresním stavebním podnikem Frýdek-Místek coby právním předchůdcem současného vlastníka (žalobce). V geometrickém plánu pro šířku komunikace 13,5 m je vyčíslena výměra parc. č. 7307/3 s hodnotou 6.997 m^2 (viz příloha č. 13 spisu katastrálního úřadu).

Ovšem do tehdejší evidence byla zavedena výměra parc. č. 7307/3 s hodnotou 8.940 m^2 (viz položka výkazu změn č. 9/1985 – příloha č. 20). K této variantě komunikace o šířce 17 m (podle níž byly provedeny výkupy) ovšem neexistuje měřická dokumentace. V evidenci nemovitostí tedy nebyl soulad měřického a písemného operátu. Operát evidence nemovitostí se přitom s účinností od 1. 1. 1993 stal katastrálním operátem. Z toho vyplývá, že výměra parc. č. 7307/3 evidovaná v katastrálním operátu před jeho obnovou přepracováním v roce 2007 neodpovídala geometrickému určení parc. č. 7307/3. Vznik chyby je v rozhodnutí prvostupňového orgánu popsán. Navíc výměra pozemku v operátu před obnovou byla určena graficky, přičemž grafická metoda určení výměr dříve odpovídající tehdejším technickým možnostem je ve srovnání s určením výměry parcel ze souřadnic grafického počítačového souboru v digitální katastrální mapě metodou méně přesnou. Vzhledem k tomu, že rozhodující je geometrické určení nemovitosti, kterým je v digitální mapě číselné vyjádření hranic pozemků dané souřadnicemi lomových bodů v S-JTSK a katastrální úřad při obnově operátu využil k zobrazení parc. č. 7307/3 měřickou dokumentaci, kterou měl k dispozici (tj. dokumentaci na šířku komunikace 13,5 m), postupoval v souladu s ustanovením § 60 vyhlášky Českého úřadu zeměměřičského a katastrálního č. 26/2007 Sb. (dále jen „katastrální vyhlášky“). Stran použitelnosti dokumentace ze stavebního řízení (tj. stavební povolení a příčný profil komunikace), podle níž má být součástí komunikace kromě vozovky a chodníku také příkopy, se stěžovatel plně ztotožnil s názorem prvostupňového orgánu, že tyto listiny nemají pro katastr nemovitostí žádnou důkazní hodnotu. Nejednalo se totiž o listiny, které by mohly být podkladem k provedení změn v katastrálním operátu, a nejsou ani dokladem prokazujícím rozsah vlastnictví nemovitosti (doklady byly navíc předloženy pouze ve fotokopii, přičemž příčný profil neobsahoval žádné bližší označení, takže nebylo možno prokázat, že se jedná o dokumentaci k předmětné komunikaci na parc. č. 7307/3 k. ú. Staré Město u Frýdku-Místku. V závěru své argumentace stěžovatel poukázal na to, že žalobce má možnost podat

návrh na opravu chyby v katastrálním operátu podle ustanovení § 8 odst. 1 katastrálního zákona, v kterémžto řízení ovšem nelze řešit opravu chyby, která je nejasná či sporná. Podpůrně přitom stěžovatel odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 6. 2008, č. j. 1 As 46/2008. Stěžovatel tak s odkazem na ustanovení § 63 odst. 3 katastrální vyhlášky neshledal odvolání žalobce jako důvodné a potvrdil prvostupňové rozhodnutí jako správné.

V odůvodnění **napadeného rozsudku** krajský soud uvedl, že podle ustanovení § 16 odst. 3 zák. č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky, v platném znění (dále jen „katastrální zákon"), vlastníci a jiní oprávnění mohou během vyložení obnoveného katastrálního operátu a ve lhůtě 15 dnů ode dne, kdy skončilo jeho vyložení, podat námitky proti obsahu obnoveného katastrálního operátu. O podaných námitkách rozhoduje katastrální úřad. Dále krajský soud vycházel z ustanovení § 50 odst. 3, 4 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění (dále jen „správní řád"), podle něhož je správní orgán povinen zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu. Pokud zákon nestanoví, že některý podklad je pro správní orgán závazný, hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci. Dále krajský soud zohlednil i znění ustanovení § 3 správního řádu, podle něhož platí, že nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2. Podle ustanovení § 2 odst. 3 správního řádu správní orgán šetří práva nabytá v dobré víře, jakož i oprávněné zájmy osob, jichž se činnost správního orgánu v jednotlivém případě dotýká, a může zasahovat do těchto práv jen za podmínek stanovených zákonem a v nezbytném rozsahu.

V prvé řadě se krajský soud zabýval žalobní námitkou, že správní orgán ze svých úvah zcela neodůvodněně vypustil **geometrický plán z roku 1991**, který stanovil výměru pozemku parc. č. 7307/3 v rozsahu 9.089 m^2, kterou shledal jako důvodnou. Správní orgány obou stupňů v dalším řízení probíhajícím po zrušujícím rozsudku krajského soudu v téže věci ze dne 27. 11. 2008, č. j. 22 Ca 423/2007 - 23, zdůvodnily rozdíl ve výměře pozemku existencí dvou geometrických plánů z roku 1984 na zaměření příjezdové komunikace se stejným grafickým zobrazením, ale s různou šířkou komunikace a s různou výměrou (13,5 m^2 šířky a 6.997 m^2 /výměry oproti 17 m šířky a 8.940 m^2). Ačkoliv do evidence nemovitostí byla zavedena výměra s hodnotou 8.940 m^2 odpovídající šířce komunikace 17 metrů, neexistuje k této variantě komunikace měřická dokumentace, takže evidence nemovitostí vykazovala nesoulad měřického a písemného operátu. Toto zjištění označil správní orgán za chybu, kterou bylo zapotřebí odstranit v souladu s ustanovením § 63 odst. 3 katastrální vyhlášky. Geometrický plán ze dne 15. 12. 1991, ač byl součástí správního spisu, zůstal správními orgány obou stupňů jako podklad rozhodnutí nevyhodnocen, a to i z hlediska případných důvodů, pro které do učiněných závěrů zasáhnout nemohl. Žalovaný až ve vyjádření k žalobě k tomuto geometrickému plánu uvedl, že nebyl v úvahách správních orgánů zmiňován, neboť není původním výsledkem zeměměřické činnosti, a není tedy geometrickým plánem, kterým by byl pozemek geometricky a polohově určen. Účelem tohoto plánu bylo zaměření areálu OSP a současně jím došlo ke zmenšení výměry pozemku parc. č. 7307/3 z 9.689 m^2 na 9.089 m^2. **S vyhodnocením obou geometrických plánů z roku 1984 jakožto listinných důkazů se**

krajský soud neztotožnil, neboť je toho názoru, že správní orgány je jako podklad pro vydání rozhodnutí nevyhodnotily v souladu s ust. § 50 odst. 4 správního řádu, tedy nepřihlédly ke všemu, co z uvedených důkazů vyšlo najevo. Především zůstal zcela nepovšimnut a nevyhodnocen zásah do geometrického plánu s výměrou pozemku 6.997 m² v podobě červené čáry vedoucí podél celé zakreslené komunikace a poznámky tužkou v podobě čísla 3,5 v místě, kde je uvedena šířka komunikace 13,5 metrů. Tento zásah do geometrického plánu zpochybňuje nejen plán jako celek (vezmeme-li v úvahu, že poznámka tužkou by mohla v součtu znamenat 17 m šířky), ale také zpochybňuje závěr správních orgánů, že tento geometrický plán je z uvedených dvou tím správným, který měl být zanesen do evidence. Pokud jde o druhý geometrický plán s výměrou pozemku 8.940 m², skutečnost, že se nedochovaly lomové body, ještě neznamená, že zápis tohoto geometrického plánu o této výměře do evidence je nesprávný. Vyhodnocení, že došlo k rozporu mezi měřickým a písemným operátem, nelze s ohledem na uvedené považovat za dostačující. Je třeba vzít rovněž v úvahu, že výměra 8.940 m², odpovídající druhému z geometrických plánů, je zanesena pod položkou výkazu změn č. 22/89, z čehož je zřejmé, že navazující zeměměřická činnost katastrálního úřadu evidentně vycházela z většího z obou geometrických plánů. Na základě uvedeného dospěl krajský soud k závěru, že správní orgány obou stupňů ve své úvaze ohledně změny výměry pozemku parc. č. 7307/3 nevyhodnotily vše, co bylo z podkladů rozhodnutí zjistitelné. Nelze také souhlasit s vyjádřením žalovaného, že geometrický plán z roku 1991 nebylo nutno vyhodnocovat jako podklad rozhodnutí, když se podle jeho tvrzení uvedeného ve vyjádření k žalobě nejednalo o geometrický plán, který by pozemek geometricky a polohově určoval. Každopádně se totiž jednalo o výsledek zeměměřické činnosti následující po vypracování geometrických plánů z roku 1984, z jehož obsahu je patrná návaznost na jeden z těchto geometrických plánů, a to právě ten s větší výměrou. Bylo proto nezbytné, aby se žalovaný s touto skutečností v odůvodnění svého rozhodnutí vypořádal. K dodatečnému odůvodnění obsaženém ve vyjádření k žalobě nelze přihlížet, o čemž svědčí konstantní rozhodovací praxe správních soudů (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 9. 2003, č. j. 1 A 629/2002).

Žalobní námitku vztahující se k rozsahu zaměření pozemku parc. č. 7307/3 krajský soud důvodnou neshledal, neboť zaměření proběhlo zcela v souladu s obsahem protokolu ze dne 9. 2. 2010, kdy bylo dohodnuto za účasti zástupce žalobce provedení zaměření skutečného stavu vozovky a přilehlého chodníku. Ze strany žalobce nebyl vznesen požadavek ohledně širšího rozsahu zaměření, ani nebylo odůvodněno, proč by se tak mělo stát. Na druhé straně však nelze přijmout argumentaci žalovaného ve vyjádření k žalobě, že hranicemi pozemku se nezabýval, neboť původní námitka vznesená žalobcem proti obnově katastrálního operátu dne 24. 5. 2007 směřovala pouze do výměry pozemku a nikoliv do jeho hranic. Nelze totiž vyloučit, že původně vznesená námitka výměry pozemku nemůže v rámci správního řízení získat přesah směřující právě k vymezení hranic pozemku, neboť nelze vyloučit vzájemnou podmíněnost těchto hodnot. Námitka žalovaného, že by se řízení, v němž by se šetřil průběh hranic pozemků, dotýkalo osob, které nejsou účastníky řízení, je zcela nepřípadná. Dle ustálené judikatury správních soudů k problematice okruhu účastníků řízení je povinností správních orgánů po celou dobu správního řízení (tzn. i povinností žalovaného v odvolacím řízení) ověřovat okruh účastníků řízení a jednat jako s účastníkem s tím, komu toto postavení svědčí (srov. rozsudek NSS ze dne 17. 2. 2011, č. j. 5 As 24/2010 - 97). Nic tedy nebrání rozšíření okruhu účastníků řízení, pokud v jeho

průběhu nastane situace, že se rozšíří okruh osob, které by mohly být rozhodnutím správního orgánu dotčeny. Zatím taková situace v posuzované věci nenastala, ovšem nelze vyloučit, že by se tak v dalším řízení stát nemohlo. Krajský soud proto na tomto místě nečiní žádné závěry ohledně předmětu řízení ani okruhu účastníků řízení, neboť mu to v rámci tohoto řízení nepřísluší.

Důvodností námitky žalobce o účelovosti závěrů žalovaného, jakož i prvostupňového orgánu, když dle jeho mínění je příčinou zmenšené výměry pozemku skutečnost, že pozemek leží na hranici dvou katastrálních území, se krajský soud nezabýval, a to především pro její obecnou formulaci, kdy žalobce setrvává v rovině domněnky a své tvrzení nekonkretizuje, ani je žádným způsobem neodůvodnil. Stran poslední žalobní námitky směřující proti nevyhovění návrhu na dohledání dokumentace, vztahující se k nabývání pozemků, ze kterých byl vytvořen pozemek parc. č. 7307/3, krajský soud uvedl, že tato žalobní námitka je nedůvodná a neodpovídá obsahu správního spisu, neboť požadovaná dokumentace je jeho součástí. Podotkl však, že správními orgány obou stupňů zůstaly tyto podklady nevyhodnoceny.

Na základě shora uvedené argumentace krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí [§ 76 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s. ř. s."]. Současně krajský soud věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s).

V **kasační stížnosti** stěžovatel uvedl, že považuje napadený rozsudek za nezákonný z důvodu nesprávného právního posouzení právní otázky [§ 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]. Konkrétně uvedl, že geometrický plán z roku 1991 (č. zakázky 174-160/91) je zmiňován v prvostupňovém rozhodnutí ve vztahu k parc. č. 7320/16. Vzhledem ke skutečnosti, že tento geometrický plán nebyl ve vazbě k parc. č. 7307/3 geometrickým plánem, kterým by byl pozemek geometricky a polohově určen (dokládal pouze změnu výměry pozemku a v důsledku změny hranice parcely uvnitř vlastnictví žalobce, která nebyla napadána), a v odvolání ze dne 13. 7. 2010 nebyl geometrický plán z roku 1991 vůbec zmiňován, nebyl důvod se jím v napadeném rozhodnutí zabývat s poukazem na ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu, které vymezuje rozsah přezkumu správního rozhodnutí v odvolacím řízení. K soudem vytýkanému nevyhodnocení poznámek tužkou na geometrickém plánu nelze přisuzovat žádnou váhu. V pozemkovém katastru, v evidenci nemovitostí a později i v katastru nemovitostí platilo, že změny v grafické nebo písemné části geometrického plánu může provést pouze úředně oprávněný zeměměřičský inženýr, který předmětný plán ověřil a odpovídá za to, že svými náležitostmi a přesností odpovídá právním předpisům, přičemž provedené změny musí řádně podepsat. Stěžovatel poukázal i na rozpor argumentace v napadeném rozsudku s původním zrušujícím rozsudkem krajského soudu ze dne 27. 11. 2008, č. j. 22 Ca 423/2007, kde bylo oběma správním orgánům vytýkáno nedostatečné odůvodnění rozdílu ve výměře parc. č. 7307/3 v k. ú. Staré Město u Frýdku-Místku. Tyto nedostatky byly v novém řízení napraveny. Katastrální úřad nemůže změnit výsledky obnovy, protože rozhodující je geometrické určení nemovitosti, kterým je v digitální katastrální mapě číselné vyjádření hranic pozemků dané souřadnicemi lomových bodů v S-JTSK, a katastrální úřad při obnově operátu využil k zobrazení parc. č. 7307/3 měřickou dokumentaci, kterou měl k dispozici (tj. měřickou dokumentaci

založenou v ZPMZ 105 a výsledky měření z obnovy novým mapováním v k. ú. Baška v roce 1989 pro část hranice tohoto pozemku, která je současně katastrální hranicí). Prvostupňový orgán provedl nad rámec své věcné působnosti měření v terénu, které prokázalo spolu s ověřením podle ortofotomapy, že skutečný stav komunikace na parc. č. 7207/3 odpovídá zobrazení této parcely v katastrální mapě. Považuje-li vlastník nebo jiný oprávněný údaje v katastru za chybné, provede katastrální úřad opravu geometrického a polohového určení pozemku podle § 52 odst. 3 vyhlášky č. 26/2007 Sb. na základě výsledku zeměměřické činnosti a písemného prohlášení vlastníků, že hranice nebyla jimi měněna, není sporná ani nebyla zpochybněna, přičemž obě podmínky musí být splněny současně. V závěru odkázal stěžovatel na judikaturu správních soudů, kterou při svém rozhodování zohlednil, konkrétně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 6. 2008, sp. zn. 1 As 46/2008, podle něhož k opravě nesprávně vymezené vlastnické hranice může katastrální úřad přistoupit jen tehdy, vyjádří-li s ní souhlas vlastníci hraničících pozemků. Jestliže v daném případě žalobce tvrdí, že skutečný rozsah jeho vlastnického práva je jiný, než jaký je evidován v katastru nemovitostí, pak případné geometrické a polohové určení může katastrální úřad opravit pouze za současného splnění podmínek stanovených v § 52 odst. 3 katastrální vyhlášky. Z uvedených důvodů stěžovatel navrhl zrušení napadeného rozsudku a vrácení věci krajskému soudu k dalšímu řízení.

Ve **vyjádření ke kasační stížnosti** žalobce uvedl, že se zcela ztotožňuje s názorem krajského soudu obsaženým v napadeném rozsudku. Žalobce se již několik let brání proti tomu, aby správní orgány svým nesprávným postupem snížili žalobci výměru pozemku parc. č. 7307/3, k. ú. Staré Město u Frýdku-Místku, tak jak byla dosud evidována v katastru nemovitostí. Stěžovatel využil měřičkou dokumentaci a snížil žalobci stávající výměru předmětného pozemku parc. č. 7307/3 o 20 procent a přitom libovolně manipuluje s územními plány, které má katastrální úřad uložené ve své dokumentaci. Správní orgány vůbec nepřihlíží k tomu, že tímto administrativním postupem se komunikace na pozemku žalobce přesune na cizí pozemky. Žalobce dále opětovně odkázal na doklady o stavebním řízení, které do spisu založil a z nichž bezpečně vyplývají rozměry komunikace, tj. rozměry komunikace včetně okolních terénních úprav, a ztotožnil se s názorem krajského soudu, že správní orgány měly hodnotit geometrický plán z roku 1991. Z uvedených důvodů žalobce navrhl „odmítnutí“ kasační stížnosti jako nedůvodné.

Z obsahu **správního spisu** Nejvyšší správní soud zjistil, že žalobce podal dne 24. 5. 2007 námitky proti obsahu obnoveného katastrálního operátu k. ú. Staré Město u Frýdku-Místku. Po proběhnuvším správním řízení správní orgán I. stupně námitky týkající se výměry pozemků parc. č. 7307/3 a 7320/16 zamítl rozhodnutím ze dne 30. 7. 2007, č. j. OR 361/2007-802. V odvolacím řízení bylo toto rozhodnutí potvrzeno rozhodnutím žalovaného ze dne 19. 10. 2007, č. j. ZKI-O-93/344/2007/31. Toto rozhodnutí bylo zrušeno pro nepřezkoumatelnost rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 11. 2008, č. j. 22 Ca 423/2007 - 23, který nabyl právní moci dne 28. 1. 2009.

Součástí správního spisu jsou mj. dva geometrické plány k pozemku parc. č. 7307/3 ze dne 9. 11. 1984, č. 024 923-322, vyhotovené za účelem zaměření příjezdové komunikace pro OSP. Rozdíl mezi nimi je v tom, že jeden počítá s šířkou komunikace 17 m a uvádí výměru pozemku parc. č. 7307/3 v rozloze 8.940 m^2. Druhý geometrický plán však počítá s šířkou 13,5 m a výměra pozemku parc. č. 7307/3 je uvedena o rozloze 6.997 m^2.

Dále je ve spise založen geometrický plán ze dne 15. 12. 1991 vyhotovený pro účely oddělení parc. č. 7320/58, 7320/59, 7320/60, 7320/61, který uvádí u pozemku parc. č. 7307/3 změnu výměry z 9.689 m^2 na 9.089 m^2 a pro pozemek parc. č. 7320/16 výměru 60.585 m^2. Ve spise je dále založen výkaz změn č. 22/89 (příloha č. 22 k OR-361/2007-802), v němž je evidována změna výměry pozemku parc. č. 7307/3 z 8.940 m^2 na výměru 9.689 m^2, a to v souvislosti s mapováním k. ú. Baška v roce 1989.

Z kopie výpisu z katastru nemovitostí (porovnání parcel před a po provedení obnovy katastrálního operátu) ze dne 8. 6. 2007 vyplývá, že pozemek parc. č. 7307/3 měl původně zapsánu výměru 9.089 m^2, zatímco po provedení obnovy činila výměra zapsaná v katastru nemovitostí 7.316 m^2.

Podle protokolu ze dne 9. 2. 2010 byl zástupce žalobce seznámen s obsahem správního spisu, byla mu objasněna změna výměry pozemku parc. č. 7307/3 existencí dvou geometrických plánů z roku 1984, kdy rozdíl mezi nimi je v šířce komunikace, která měla být vybudována na pozemku parc. č. 7307/3 a ve výměře. Rovněž bylo dohodnuto, že správní orgán provede zaměření skutečného stavu komunikace dle parc. č. 7307/3 a přilehlého chodníku za účasti zástupce žalobce. Ve spise je založeno grafické znázornění nového zaměření s legendou ze dne 11. 4. 2010, z něhož jsou patrné jak hranice předmětného pozemku podle obnovené (digitální) katastrální mapy, tak i hranice tělesa komunikace v terénu, jakož i chodníku vedeného po její severozápadní straně.

Žalobce však ve svém vyjádření k podkladům rozhodnutí ze dne 17. 5. 2010 tvrdí, že součástí stavby komunikace byla nejen vozovka a chodníky, ale také příkopy a vysvahování, jak jsou vidět v terénu. Současně předložil správnímu orgánu vzorový příčný řez komunikace, z něhož je stavba komunikace patrna, tj. nejen vozovka, chodníky, ale i terénní úpravy. Žalobce navrhl důkaz spisem bývalého stavebního úřadu, aby byl ověřen skutečný rozsah stavby. Následně založil žalobce do spisu kopii stavebního povolení Okresního národního výboru Frýdek-Místek ze dne 26. 2. 1985, č. j. Dopr. 68-332/4a/85-Fi na stavbu příjezdové komunikace v areálu OSP o délce 585 m a šířce vozovky 8 m, jejíž součástí je souběžný chodník o šířce 2 m, úprava křížení s polní drážkou, přeložka telefonního vedení, dopravní značení, odvodnění komunikace včetně propustků v k. ú. Staré Město.

Na výzvu správního orgánu I. stupně sdělil Magistrát města Frýdku-Místku, že v archivu stavebního úřadu se nedochovala stavební dokumentace, ani stavební a kolaudační rozhodnutí ke stavbě. Dokumentaci se nepodařilo dohledat ani ve Státním okresním archivu ve Frýdku-Místku.

Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal formální náležitosti kasační stížnosti, přičemž zjistil, že je podána osobou oprávněnou a je proti označenému rozsudku přípustná za podmínek ustanovení § 102 a § 104 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud posoudil důvodnost kasační stížnosti v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů; zkoumal při tom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost **je důvodná**.

Předně Nejvyšší správní soud uvádí, že v souladu s konstantní judikaturou k soudnímu přezkumu rozhodnutí zeměměřičského a katastrálního inspektorátu o námitkách ve smyslu ustanovení § 16 odst. 5 katastrálního zákona je příslušný správní soud (srov. usnesení zvláštního senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 9. 2004, č. j. Konf 62/2003 – 15, zveřejněné pod č. 403/2004 ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, a navazující judikaturu, zejm. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 12. 2009, č. j. 9 As 10/2009 - 35, a rozsudek ze dne 5. 6. 2008, č. j. 1 As 46/2008 - 134, přístupné na www.nssoud.cz). V tomto řízení tedy ani správní orgány, ani správní soudy svými rozhodnutími nemohou ovlivnit vznik, změnu nebo zánik vlastnického práva k nemovitosti, jejíhož zápisu v katastru nemovitostí se námitka účastníka řízení týká.

Dále Nejvyšší správní soud považuje za nutné podotknout, že mezi stranami je především sporné zjištění skutkového stavu oběma správními orgány, nikoliv samotné právní posouzení věci (tzn. aplikace institutu obnovy katastrálního operátu v k. ú. Staré Město u Frýdku-Místku a postup těchto orgánů v námitkovém řízení). Krajský soud již podruhé zavázal stěžovatele k novému hodnocení podkladů v řízení o námitce proti obsahu obnoveného katastrálního operátu. Meritem posouzení zde tedy není samotná sporná výměra pozemku parc. č. 7307/3 k. ú. Staré Město u Frýdku-Místku, ale způsob hodnocení podkladů pro provedení obnovy katastrálního operátu oběma správními orgány.

Obnova katastrálního operátu je vyhotovení nového souboru geodetických informací ve formě grafického počítačového souboru a nového souboru popisných informací katastrálního operátu, přičemž tento proces obvykle probíhá v rozsahu vymezeného katastrálního území (§ 13). Obnova katastrálního operátu „přepracováním“, která v letech 2006 – 2007 v katastrálním území proběhla, je činnost při vedení a správě katastru nemovitostí, jejímž účelem je ve smyslu ustanovení § 15 zákona č. 344/1992 Sb., katastrálního zákona, ve znění pozdějších předpisů, převést katastrální mapu z grafické formy do formy grafického počítačového souboru. Podle § 60 katastrální vyhlášky platí, že obnovený soubor geodetických informací se vyhotoví na podkladě a) výsledků zjišťování hranic, b) výsledků zeměměřických činností v polohovém bodovém poli a výsledků měření pro účely nového geometrického a polohového určení katastrálního území, pozemků, budov a dalších prvků polohopisu katastrální mapy, c) výsledků dřívějších zeměměřických činností dokumentovaných v katastru, pokud vyhovují z hlediska přesnosti a pokud je jejich využití účelné, d) výsledků zeměměřických činností vyznačených v dosavadním souboru geodetických informací v průběhu obnovy katastrálního operátu novým mapováním, e) dosavadní katastrální mapy a mapy dřívějších pozemkových evidencí, popřípadě upřesněných přídělových plánů, f) geodetické části dokumentace skutečného provedení stavby, jedná-li se o další prvky polohopisu, anebo podle g) přečíslování parcel, pokud bylo provedeno.

Podle ustanovení § 18 katastrálního zákona dále platí, že geodetické práce pro účely katastru slouží k vytváření měřických podkladů pro provádění změn v souboru geodetických informací platného katastru, **obnovu souboru geodetických informací** a vytyčování hranic pozemků. Geometrickým základem geodetických prací jsou body polohového bodového pole, určené v souřadnicovém systému Jednotné trigonometrické

sítě katastrální (tzn. „S-JTSK“). Změny v souboru geodetických informací lze zpracovat v jiném souřadnicovém systému v územích, kde plní funkci katastrální mapy dříve vyhotovená mapa v jiné zobrazovací soustavě. Podle ustanovení § 63 odst. 4 katastrální vyhlášky platí, že souřadnice lomových bodů hranic parcel analogové mapy a parcel zjednodušené evidence, souřadnice lomových bodů obvodů budov a obvodů vodních děl a souřadnice lomových bodů dalších prvků polohopisu se při obnově katastrálního operátu „přepracováním“ převezmou a) z registru souřadnic těchto bodů evidovaných v katastru, nebo se b) vypočtou z výsledků dřívějšího geodetického nebo fotogrammetrického určení polohopisu v S-JTSK nebo v původním souřadnicovém systému, ve kterém bylo provedeno číselné zaměření přepracovávané katastrální mapy, nebo se převezmou c) z výsledků měření dokumentovaných v záznamech podrobného měření změn v místním souřadnicovém systému; v případě dalších prvků polohopisu převezmou z geodetické části dokumentace skutečného provedení stavby podle zvláštního právního předpisu, nebo c) určí vektorizací rastrových souborů analogových map v S-JTSK nebo v jiném souřadnicovém systému transformovaných do S-JTSK, u nichž je eliminována deformace mapy, anebo d) určí kartometrickou digitalizací, pokud nelze užít postup podle písmene c), přičemž souřadnice se transformují do S-JTSK po mapových listech nebo po blocích.

Podle ustanovení § 19 odst. 1 katastrální vyhlášky dokumentace výsledků šetření a měření pro vedení a obnovu souboru geodetických informací, včetně seznamu místního a pomístního názvosloví (dále jen "měřická dokumentace"), obsahuje výsledky zeměměřických činností při a) správě podrobného polohového bodového pole, b) zjišťování hranic a podrobném měření využívaném pro katastr, c) projednání místních a pomístních názvů, uspořádané podle katastrálních území. Ve smyslu ustanovení § 67 téže vyhlášky se pro účely katastru se využívají zejména tyto výsledky zeměměřických činností ve veřejném zájmu ověřené podle zákona o zeměměřictví, a to konkrétně a) dokumentace o zřízení, obnovení nebo přemístění bodu podrobného polohového bodového pole, b) záznamy podrobného měření změn, c) geometrické plány a upřesněné přídělové plány, d) neměřické záznamy, e) výsledky podrobného měření pro obnovu katastrálního operátu a f) geodetická část dokumentace skutečného provedení stavby pro zobrazení dalších prvků polohopisu v katastrální mapě.

Stěžovatel v posuzované věci nesouhlasí s právním názorem krajského soudu, který jej zavázal k novému a přesvědčivějšímu vyhodnocení podkladů v katastrálním operátu, podle nichž byla provedena obnova údajů týkajících se pozemků parc. č. 7307/3 a parc. č. 7320/16 v k. ú. Staré Město u Frýdku-Místku. Jeho právní názor se opírá zejména o rozpor v podkladech geodetické části katastrálního operátu převzatých z původní evidence nemovitostí, konkrétně o dva geometrické plány ze dne 9. 11. 1984, č. zakázky 024 923-322, které dokládají rozdílnou šířku předmětné komunikace, a tím pádem i rozdílnou výměru parc. č. 7307/3. První z těchto geometrických plánů, který dokládá šířku komunikace 13,5 m a výměru parc. č. 7307/3 v rozloze 6.997 m^2, obsahuje jako přílohu zákres příjezdové komunikace, který je ve své šířce zvětšen o 3,5 m linií vyznačenou v zákresu červenou tužkou. Tato linie však – na rozdíl od černě vyznačené vyměřené hranice parcely – nezobrazuje žádné lomové body ani jejich čísla. Podkladem pro vyhotovení tohoto geometrického plánu je záznam o podrobném měření změn (ZPMZ) č. 105 (příloha č. 8), v němž je založen i seznam souřadnic a výšek s grafickým zobrazením těchto bodů v souřadnicovém systému JTSK. Jiná měřická dokumentace ke

geometrickému plánu ze dne 9. 11. 1984, č. zakázky 024 923-322 není ve spisu obsažena, což není ani mezi stranami sporné.

Nejvyšší správní soud se na rozdíl od krajského soudu nedomnívá, že byl rozpor v těchto geometrických plánech nedostatečně správními orgány vysvětlen; naopak, jak v prvostupňovém rozhodnutí, tak i v napadeném rozhodnutí je srozumitelně vysvětleno, jak došlo či mohlo dojít k uvedenému rozporu mezi údaji o výměře předmětného pozemku pod příjezdovou komunikací. Názor krajského soudu, že červenou tužkou vedená linie v zákresu předmětné komunikace *„...zpochybňuje nejen plán jako celek (vezmeme-li v úvahu, že poznámka tužkou by mohla v součtu znamenat 17 m šířky), ale také zpochybňuje závěr správních orgánů, že tento geometrický plán je z uvedených dvou tím správným, který měl být zanesen do evidence“*, Nejvyšší správní soud nesdílí. Je třeba si uvědomit, že z hlediska zeměměřičského představuje geometrický plán výstup komplexu různých dílčích geodetických činností, z nichž nejdůležitější je určení polohy vyměřovaného pozemku v síti souřadnicového systému JTSK a lokalizace hranic pozemku v terénu. K určení polohy pozemku, který uvedeným geometrickým plánem vznikl pro účely stavby přístupové komunikace do areálu OSP Frýdek-Místek (právního předchůdce žalobce), a souvisejícího údaje o jeho výměře, je třeba vycházet právě ze zaměření bodové sítě v terénu. Jestliže souřadnice bodového měření podle dochované měřické dokumentace odpovídají šířce komunikace 13,5 m, a nikoliv 17 m, pak ani pochybné zobrazení předmětné komunikace v zákresu přílohy geometrického plánu nezpůsobuje jeho nepoužitelnost. Údaj o výměře předmětné komunikace v rozloze 8.940 m^2, který je uveden jak ve „druhém“ geometrickém plánu z 9. 11. 1984, tak i v souvisejícím výkazu změn č. 9/1985 jako součet výměr parc. č. 7307/3 ve dvou položkách (5.281 m^2 + 3.659 m^2), tak nemohl katastrální úřad použít při provádění obnovy souboru geodetických informací katastrálního operátu ve vztahu k předmětnému pozemku namísto dochované měřické dokumentace, která svědčí o zaměření předmětného pozemku ve výměře 6.997 m^2. Se stěžovatelem je třeba souhlasit i v tom, že pokud žalobce předložil podklady ze stavebního řízení týkajícího se stavby předmětné komunikace (příčný řez tělesem komunikace), které dokládají šířku komunikace, pak se nejedná ve smyslu ustanovení § 60 katastrální vyhlášky o takový podklad, který by měl být zohledněn při provádění obnovy katastrálního operátu, a není z hlediska zeměměřického relevantní. Případné pochybnosti vzniklé rozporem údajů v katastrálním operátu prvostupňový orgán odstranil provedením dodatečného zaměření pozemku parc. č. 7307/3 dne 11. 4. 2010, a to za účasti zástupce žalobce, přičemž tímto zaměřením bylo potvrzeno, že vynesení bodů z původní měřická dokumentace (ZPMZ 105) a porovnání se skutečným průběhem komunikace v terénu ukazuje, že zápis v geodetických údajích obnoveného katastrálního operátu převážně odpovídá skutečnému průběhu komunikace v terénu, přičemž odchylky jsou zanedbatelné. O tom vypovídá i grafické zobrazení zaměření tohoto pozemku založené ve spisu. Z pohledu zjištění skutkového stavu bez důvodných pochybností (§ 3 správního řádu) tedy učinil prvostupňový orgán vše pro to, aby odstranil rozpory v podkladech vyplývající z obnovovaného souboru geodetických a popisných informací k předmětným pozemkům.

Další argument krajského soudu, že i výkaz změn č. 22/8922/89 (příloha č. 22 k OR-361/2007-802) pracuje s výměrou předmětného pozemku v rozloze 8.940 m^2 v souvislosti s mapováním k. ú. Baška (sousedícího s k. ú. Staré Město u Frýdku-Místku), a tudíž je zřejmé, že se při dalších zeměměřičských činnostech v předmětném území

vycházelo z geometrického plánu dokládajícího výměru parc. č. 7307/3 v k. ú. Staré Město u Frýdku-Místku v této rozloze, není rovněž přiléhavý. Jak již Nejvyšší správní soud vyložil, obnova katastrálního operátu slouží k tomu, aby byly případně nesprávné údaje v katastru opraveny podle stanovených podkladů stanovených právními předpisy. Jestliže byl parc. č. 7307/3 zapsána v evidenci nemovitostí s výměrou 8.940 m^2, nelze se divit, že se tento údaj bez dalšího objevoval i v pozdějších zeměměřičských podkladech, které se ovšem týkaly jiných pozemků než parc. č. 7307/3, na němž se nalézá předmětná příjezdová komunikace, a které nejsou založeny na novém geodetickém zaměření pozemku parc. č. 7307/ 3 v k. ú. Staré Město u Frýdku-Místku.

Konečně se Nejvyšší správní soud neztotožnil ani s výtkou krajského soudu, že při rozhodování stěžovatel ani prvostupňový orgán dostatečně nezohlednily geometrický plán ze dne 15. 12. 1991, č. zakázky 174-160A/91, účelem jehož pořízení bylo oddělení parcel parc. č. 7320/58, 7320/59, 7320/60, 7320/61. Podkladem tohoto geometrického plánu byl záznam podrobného měření změn č. 174, přičemž ve výkazu změn výměr podle evidence nemovitostí se výměra parcely č. 7307/3 zmenšila z 9.689 m^2 na 9.089 m^2. Prvostupňový orgán se v prvostupňovém rozhodnutí tímto podkladem dostatečně zabýval, přičemž naprosto logicky z něho dovodil určité závěry ve vztahu k výměře pozemku parc. č. 7320/16, neboť k této parcele se vztahovala měřická dokumentace, o níž se tento geometrický plán opíral (záznam podrobného měření změn č. 174). Stěžovatel se v napadeném rozhodnutí již tímto geometrickým plánem nezabýval, což v kasační stížnosti odůvodnil tím, že v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí žalobce stran výkladu tohoto geometrického plánu nic nenamítal. Nejvyšší správní soud dal v tomto ohledu stěžovateli rovněž za pravdu, neboť v odvolání ze dne 13. 7. 2010, kterým byl zúžen předmět řízení (a tím i přezkum napadeného prvostupňového rozhodnutí) pouze na obnovený údaj o výměře pozemku parc. č. 7307/3 v k. ú. Staré Město u Frýdku-Místku, a stěžovatel o tento geometrický plán neopřel žádnou ze svých odvolacích námitek. Nejvyšší správní soud připomíná, že ve smyslu ustanovení § 89 odst. 2 věty druhé správního řádu, který se používá na správní řízení vedená podle katastrálního zákona ve smyslu jeho ustanovení § 27a podpůrně, platí, že *správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.* Pokud chtěl žalobce namítat odlišnou výměru parc. č. 7307/3 uvedenou ve výkazu výměr přiloženém k předmětnému geometrickému plánu (která byla koneckonců totožná s výměrou předmětné parcely před provedením obnovy katastrálního operátu), měl tak učinit ve svém odvolání. Nejvyšší správní soud obiter dictum k této námitce podotýká, že vzhledem k provedení aktuálního nového zaměření předmětného pozemku v prvostupňovém správním řízení by ani eventuální zohlednění předmětného geometrického plánu k údaji o výměře parcely č. 7307/3 v k. ú. Staré Město u Frýdku-Místku zřejmě nevedlo k odlišnému závěru o správném údaji o výměře tohoto pozemku. Vzhledem k uvedenému považuje Nejvyšší správní soud i tento závěr krajského soudu za nesprávný a rozporný s principy odvolacího řízení zakotvenými ve správním řádu.

Z uvedených důvodů však Nejvyšší správní soud musel napadený rozsudek krajského soudu k důvodné kasační stížnosti stěžovatele zrušit a vrátit mu věc k dalšímu

řízení a novému rozhodnutí (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). V dalším řízení je krajský soud vázán právním názorem vyjádřeným v tomto rozsudku a rozhodne i o nákladech řízení, které předcházelo zrušenému rozhodnutí krajského soudu (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. července 2013

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu